

Ușile, ușile!

Elena Armenescu

Nu vine nimeni să se uite
în tăcerile și suspinele mele?
Doar Dumnezeu, veșnică priveghere
La ușa și fereastra mea,
Mai aruncă o frunză, o floare
Mai aprinde câte o stea, mai trimite câte o speranță
Prin hămaitul unui câine adormit,
Mai umple gândul
Cu tropote de cai,
Înhămați la constelații
Acoperite de nepăsarea greierilor
ce-și fracă delirant picioarele
Până-n auzul meu
semn că încă n-am murit.